

[K. J. Mortensen.]

ikke nævnt i det nuværende forslag. Ved fremsættelsen af forslaget i 1969-70 var der nævnt et beløb på 5 kr. årlig. Der var dengang i udvalget en kraftig diskussion om, hvorvidt 5 kr. var for meget eller for lidt, og det må vel være rimeligt, at beløbet fastsættes af arbejdsministeren, idet det selvfølgelig ikke er meningen, at der skal oparbejdes kæmpefonds på denne måde. Det må være sådan, at arbejdsministeren fastsætter bidraget så lavt som muligt, således at bidraget kun dækker det nødvendige behov. Man må i den forbindelse huske, at fonden indgår med krav i konkursboet, således at det, der eventuelt bliver udloddet fra et konkursbo, indgår til fonden som dækning for en del af det, der er udbetalt, forhåbentlig i de allerfleste tilfælde med fuld dækning.

Det kunne være fristende her ved behandlingen af lovforslaget at benytte alle 10 minutter til at opremse en masse navne på virksomheder, der er gået konkurs, og hvor lønkrav og ferielønkrav ikke er honoreret endnu. Det tjener bare ikke rigtig noget formål, og jeg vil da også sige, at det må være i udvalget, man tager disse drøftelser, idet der fra flere forbund kan indhentes opgørelser over, hvor meget disses medlemmer har til gode fra konkursbo.

For imidlertid lige at bemærke, at der er et behov for det, skal jeg sige, at jeg står med en opgørelse fra en enkelt fagforening i en provinsby, hvor 2 medlemmer i 10 måneder har haft et samlet tilgodehavende på 13.000 kr., et andet medlem et tilgodehavende på 9.400 kr. i 2 $\frac{3}{4}$ år og 4 medlemmer et samlet tilgodehavende på 64.000 kr. godt og vel i 11 måneder. Der er altså behov for, at man får en fond skabt. Det kan ikke være rimeligt, at lønmodtagerne skal vente i så lang tid på en løn, de har indtjent ved deres eget arbejde.

Med hensyn til administrationen af fonden er det glædeligt at se, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har givet tilsagn om at påtage sig opgaven. For det første undgår man derigennem, at der skabes et nyt stort administrationsapparat, som skal klare disse ting. For det andet er det nok den letteste måde for alle parter at opkræve og indbetale bidraget hertil, idet Arbejdsmarkedets Tillægspension i forvejen gennem sit apparat har en fortegnelse over samtlige

arbejdsgivere, der skal yde bidrag til fonden. For det tredje vil det ikke betyde mere administrationsarbejde for arbejdsgiverne, når beløbet beregnes og opkræves af ATP. Det er jo gerne sådan, at vi får at vide, hver gang vi kommer med et forslag af denne art, at det betyder mere arbejde for arbejdsgiverne. Da ledelsen af ATP-fonden i forvejen består af repræsentanter for arbejdsgivere og arbejdstagere, er det ganske udmærket, at administrationen sker herigennem.

Jeg skal på den socialdemokratiske gruppes vegne tilsige arbejdsministeren støtte til gennemførelse af lovforslaget, idet jeg håber på en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Simonsen: Målsætningen i det lovforslag, regeringen her har fremsat, er på mange måder rigtig og rimelig. Derimod kan man nok diskutere, om midlerne til at opnå målet er valgt rigtigt.

Vi er naturligvis i den konservative folketingsgruppe parat til at medvirke til en bedre sikring af lønmodtagernes tilgodehavender ved konkurrencer m.v., og den tidligere regerings ændring af konkursordenen var jo et væsentligt fremskridt i så henseende, men når vi nu står med et lovforslag om opbygning af en ny institution, der i virkeligheden primært skal sikre, at lønmodtagerne får deres tilgodehavende udbetalt med det samme, så kan man nok begynde at diskutere, om opbygningen af denne institution er rimelig og rigtig. Der rejser sig uvilkårligt her spørgsmålet, om vi ikke også skulle tage fat et andet sted, nemlig på konkursloven som helhed. Vi har jo en næsten århundredgammel konkurslov, som det meget ofte har været diskuteret at rette på, og som der vel nok var behov for at rette på med hensyn til konkursbehandlingen. Derfor vil jeg gerne høre arbejdsministerens mening om denne sag, om ministeren ikke tror, at det også er et område, vi skal have taget fat på, når vi undersøger rigtigheden af at oprette en ny institution.

Det skal da indrømmes, at forslaget om administration via ATP-fonden umiddelbart virker mindre administrativt oppustende, end vi ofte ser, når noget nyt etableres. Men ikke desto mindre efterlader forslaget alligevel en berettiget fornemmelse af, at vi i stedet for en forenkling af den såkaldte bidragsopkrævning hos erhvervslivet nu følger et